

den endelig videre til Afdelingen i Svendborg, og Afdelingen i Svendborg meddelede, at Arbejderen er afgaaet ved Døden, og den klagende Arbejdsgiver har fulgt ham til Jorden. Og saa rutscher det Svar hele Vejen tilbage igen til den Arbejdsgiver, der var med til at følge den omtalte Arbejder til Graven!

Jeg mener, at et saadant Omsvøbsdepartement er ganske unyttigt, og jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at her kan vi spare, for dette Apparat har ikke Spor af Betydning i det praktiske Liv. I mit Fag kan vi — og det kan den højtærede tidligere Formand for Københavns Bagerlav det ærede Medlem Hr. Pitzner bekræfte — rose os af, at vi ingen af den Slags Klager har haft; hos os har man været instrueret saaledes, at hvis nogen Arbejdsgiver har haft noget at klage over, er han gaaet til vedkommende Arbejdsgiverforenings Tillidsmand i den betræffende By, og han har sendt Klagen til vor Arbejdsløshedskasses Tillidsmand i den betræffende By, og de to har i 99 af 100 Tilfælde ordnet hele Sagen. Man skal virkelig ikke have det store Apparat med Hensyn til rene Bagateller, som Folk selv kan afgøre. Jeg mener, Udvalget maa undersøge hele Spørgsmaalet om den offentlige Arbejdsanvisnings Betydning, om den i Virkeligheden ikke kan indskrænkes ganske betydeligt; derved vil sikkert Staten kunne spare adskillige Penge.

Der er i disse Anmeldelsebestemmelser i Forslagets § 6, 3die Stykke, kommet en ny Sætning ind, hvorefter Arbejdsgiveren skal opgive, hvorvidt den paagældende selv har forladt Arbejdet. Naar jeg ser denne Bestemmelse i Forbindelse med Arbejdsløshedskasselovens § 20, 3die Stykke, hvori det hedder, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke maa yde Understøttelse til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde — saa foranlediger det mig til at spørge den højtærede Minister, om det efter dette ikke mere betragtes som fyldestgørende Grund til at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, at en Arbejder paa lovlig Vis siger sin Plads op og tager sin Afsked fra sit Arbejdssted. Thi jeg vil hævde, at hvis en Arbejder mister sin Understøttelse — den Understøttelse, hvortil han selv jo ogsaa i Fremtiden skal

betale de 55 pCt. — fordi han paa ordinær Vis tager sin Afsked, saa er den højtærede Indenrigsminister og saa er Venstre ved at gennemføre et Stavnsbaand overfor Arbejderne, og det vil vi til det sidste protestere imod. Arbejdsgiverne har naturligvis Frihed til, naar en Arbejder ikke opfører sig, som han skal, at sige Arbejderen op; men det er givet, at i Arbejdsforhold maa Arbejderne have den samme Ret, en Arbejder maa have Ret til, naar han er utilfreds, finder Forholdene utaalelige, da at gaa sin Vej, og man skal ikke forsøge at indføre noget andet. Jeg har dog været Arbejder i Fabrikker og andre Virksomheder indtil for faa Aar siden, og jeg ved, at et Forsøg derpaa ganske vil ødelægge Arbejdsforholdet. Arbejderne skal nok finde paa at lave Krumspring, saa at de faar deres Afskedigelse. Jeg har aldrig haft Respekt for den Arbejder, der ved Sløsevornhed og Ufetterrettelighed paa Arbejdspladsen, tvinger sig sin Afsked, medens jeg altid har haft Respekt for den Arbejder, som til det sidste gjorde, hvad han skulde, tog sin Hammel til det Arbejde, han var sat til, og naar han saa følte sig generet under Arbejdet, paa lovlig og anstændig Vis meddelte sin Arbejdsgiver, at han ikke vilde være der længere. Men den sløsevorne Arbejder kan efter dette Forslag have gjort sig umulig paa sin Arbejdsplads og derefter faa Understøttelse, medens den retlinede Karakter ingen Understøttelse kan faa. At indføre den Slags Forhold er forkert, og det maa vi fra vor Side naturligvis protestere imod.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale det Stykke, der vedrører Arbejdsløshedsloven. I Forslagets § 11, 2det Stykke, findes den Bestemmelse, at „en Arbejdsløshedskasse skal enten være knyttet til et eller flere bestemte Fag og da mindst omfatte København eller en Landsdel eller udelukkende være stedlig begrænset. En faglig Kasse kan være delt i stedlige Afdelinger.“ Der var maaske for mig, som kender Forholdene indenfor vore Arbejdsløshedskasser, Anledning til at gøre nogle politiske Bemærkninger hertil, men jeg skal følge den højtærede Indenrigsministers Anvisning og tale rent sagligt om disse Forslag. Jeg skal derfor ikke støde i det storpolitiske Tudehorn, det egner jeg mig